

[Finansministeren]

mange områder, men vi ville også finde nogle grænser, og grænserne går dér, hvor holdningerne skilles. Det ville være forkert at skjule det.

Fru Lone Dybkjær nævner nogle eksempler på områder, hvor tingene ikke fungerer effektivt, og det synes jeg er godt. Det er jo faktisk formålet med debatten her i dag at få givet nogle signaler, og vi må jo så i den videre proces tage sådanne punkter op og tage nærmere fat på dem.

Når fru Lone Dybkjær nævner, at det formentlig er i bestræbelserne på at anvende den sidste krone så effektivt som overhovedet muligt for ikke at komme i vanskeligheder, at bureaukratiet og de tunge procedurer opstår, så er jeg enig. Det tror jeg vil være en situation, som man kan finde masser af steder inden for den offentlige sektor. Det er sådan set netop det, jeg sigter til, når jeg siger, at politikerne i højere grad skal være parat til at afgive noget ansvar, for det er jo ikke et spørgsmål, om den sidste krone bliver anvendt 100 pct. effektivt, det er et spørgsmål om, at midlerne, der stilles til rådighed, som helhed opfylder det formål, som har været politikernes, da beslutningen blev truffet.

Jeg tror, at man kunne nå meget langt, hvis man kunne fjerne det meget arbejde, det meget bureaukrati, der opstår af at skulle administrere de sidste ører effektivt. Det skulle vi nok se på om vi ikke kunne fjerne, således at vi også på den måde gav et bidrag til, at bureaukratiet forsvandt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Finansministeren startede med at sige, at vi skulle lægge ideologien og partipolitikken væk. Finansministeren sluttede så med at sige, at han for så vidt var enig med mig i, at der er nogle grænser. Jeg tror, at de grænser er meget vide. Alle i det her Folketing burde selvfølgelig være enige om, at alle de bureaukratiske regler, som stort set kun eksisterer for bureaukatiets egen skyld, skal fjernes øjeblikkeligt, men hver gang vi kommer til at definere regelforenklinger på dagpengeområdet, på det sociale område osv., vil vi støde ind i holdninger. Når vi snakker om millimeterdemokrati, skal millimeterdemokratiet så betyde, at nogle stilles dårligere eller stilles

lidt bedre? Det handler om politiske grundopfattelser, om man står til højre eller venstre i dette Folketing.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke alle sammen kan have god glæde af en høring, der er bredere, hvor man involverer nogle flere, netop fordi det her handler om alle ministerierne, det handler for så vidt om alle områder inden for det offentlige.

Jeg kan tage et andet eksempel. Når man snakker om et frit forbrugsvalg, så afhænger det jo også af, hvordan man politisk definerer det. Hvis et gammelt menneske – dette eksempel har jeg brugt før, men jeg synes, det er så godt – hvis et gammelt menneske reelt skal have et frit valg, om han eller hun vil blive hjemme eller vil på plejehjem, så skal der jo være tilstrækkelig meget hjælp i hjemmet, meget mere end der er i dag, fordi i dag kan gamle ikke få tilstrækkelig hjælp derhjemme, men der skal jo også være plejehjemspladser nok, ellers eksisterer der ikke et frit forbrugsvalg. Og det er en politisk beslutning, om man skal bygge plejehjemspladser nok, og om folk derhjemme skal have hjælp nok.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Finansministeren startede og sluttede og havde bemærkninger ind imellem begge indlæggene om, at denne debat jo ikke drejede sig om offentlig eller privat sektor. Jeg opfatter det som måske en smule nervøsitet fra finansministerens side, han er jo dog ellers en besindig mand. Men da også Venstre brugte tid på det i debatten, så vil jeg også tillade mig at gøre det trods alt, selv om finansministeren godt vil dreje debatten ind på noget andet, og det forstår jeg såmænd så godt.

Jeg stillede nogle spørgsmål til finansministeren, det var ganske vist inden for de andre ministres områder, men jeg går ud fra, at finansministeren må være ansvarlig for denne redegørelse. Jeg havde som sædvanlig gerne set, når jeg stiller ministre spørgsmål, at der også var blevet svaret på dem. Men noget, jeg meget gerne vil have en kommentar til, er stadig væk Jyllands-Postens »Erhverv og Økonomi« fra 9. marts, hvor cheføkonom i Industrirådet Verner Puggaard kommer med nogle særdeles barske udtalelser, synes